

Nr 69.

Af herrar **Björck** och **Clason**, i anledning af Kungl. Maj:ts
förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning.

En mycket beaktansvärd punkt i den kungl. propositionen om reglering af prästerskapets aflöning utgör det däri intagna förslaget om s. k. ålderstillägg. På grund af de särskilda förhållanden, som föreligga på det kyrkliga området, har detta förslag i propositionen dock begränsats att gälla de lägst aflönade tjänst innehafvarna. Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet har emellertid i förslagets motivering (sid. 51 ff.) i viss mån ställt sig sympatisk mot tanken, att sådana ålderstillägg framdeles skulle tillkomma äfven andra tjänst innehafvare. I en i dagarna utkommen broschyr af herr H. Th. Ohlsson: »*Finnas medel och möjligheter för beredande af regelbundna ålderstillägg åt svenska kyrkans prästerskap?*» har framhållits möjligheten af att under vissa villkor kunna inom ramen af de tillgängliga medlen utsträcka ålderstilläggen längre än som i den kungl. propositionen föreslås, och tillika hafva beaktansvärda anmärkningar framställt mot systemet att låta ålderstilläggen vara beroende på antalet tjänstår inom viss tjänstegrad i stället för på den prästerliga tjänstaldern; den prästerliga befordringen är nämligen i hög grad ojämn och oviss, och ålderstilläggens utdelning efter tjänståren inom viss tjänstegrad kan under sådana förhållanden leda till betydande ojämnheter. Att i dessa hänseenden nu direkt föreslå andra bestämmelser än propositionens låter sig emellertid för en enskild motionär svårigen göras, då den begränsade motionstiden icke medgifver ett utförande af de undersökningar och beräkningar, som vore önskliga beträffande de olika konsekvenserna af en sådan förändring.

I en annan fråga rörande dessa s. k. ålderstillägg, hvilken äfven något beröres i samma broschyr, synes däremot redan nu ett bestämdt för-

slag böra framläggas. Den rör deras förhållande till de i § 4 af lagen om reglering af prästerskapets aflöning berörda lokala lönetilläggen. Såsom nu §§ 4 och 6 äro formulerade, synes konsekvensen blifva, att, därest en tjänst innehafvare på grund af i § 4 upptagna särskilda förhållanden — såsom »synnerligen höga lefnadskostnader i orten eller för prästerskapet eljest ökade utgifter eller med tjänstens skötande förenad synnerlig besvärlighet» — redan uppnått de i § 6 omnämnda minimibeloppen, han i följd däraf icke skulle vara berättigad erhålla något ålderstillägg. Detta kan icke vara rimligt. Om begynnelselönen rättvisligen måst ställas något högre för den ene tjänst innehafvaren än för den andre på grund af alldeles särskilda lokala förhållanden, hvilka, såsom statsrådsprotokollet (sid. 62) framhåller, direkt betunga den förre äfven ekonomiskt — exempelvis högre lefnadskostnader på en viss ort, saknad af fri vedbrand i en församling, under det att i andra denna förmån föreligger — så har naturligtvis därmed icke den förre ekonomiskt blifvit bättre ställd än den senare, och det tillskott, som i form af ålderstillägg anses böra efterhand tillkomma den senare, för att han icke skall stå alltför lågt, bör gifvetvis då icke heller undandragas den förre. Ortstillägg pläga ju i andra löne-regleringar icke utesluta ålderstillägg och böra ej heller göra det i denna.

På grund häraf hemställes,

att Riksdagen måtte för sin del antaga följande lydelse af § 6 i lagen om reglering af prästerskapets aflöning:

§ 6.

Präst, som under minst tio år innehaft och med godt vitsord bestridt ordinarie befattning inom sin grad, äge att, där lönen, utom i de fall, som i 8 och 9 §§ omförmälas, blifvit enligt denna lag fastställd till lägre belopp än 4,500 kronor för kyrkoherde och 3,000 kronor för komminister, ur kyrkofonden, jämlikt därom af Kungl. Maj:t meddelade föreskrifter, utfå ålderstillägg, så afpassadt, att lönen jämte ålderstillägget uppgår till nämnda belopp. I lönebeloppet skall i dessa fall icke inräknas det lönetillägg, som enligt 4 § kan hafva tillagts tjänsten.

Stockholm den 29 mars 1910.

Sam. Clason.

Carl H. Björck.